

Nú koma tær gulu síðurnar

Stór hjálp í samhandli

Gulu síðurnar lætta um hjá føroyska brúkararum og framleiðaranum, men eru eisini góð hjálp hjá útlendingum, sum vilja hava tænarastur frá føroyingum

Gulu síðurnar eru komnar. Hetta er bók, sum Kunningartænastan í Havn hevur latið gjørt og stendur sum útgevari av.

Í bókini, sum í hesum døgum verður borin út í hvørt húshald í landinum eru upplýsingar um 556 virkir og stovnar í Føroyum.

Jens Pauli Rasmussen frá Kunningartænastuni sigur, at tá teir fóru undir hetta verk varð hildið, at fingur teir fatur á 400 virkjum, var tað góð byrjan. Men hon gjørdist enn betri. Jens Pauli Rasmussen sigur, at tað skal ein ávís nøgd av virkjum til í eini tilkari bók,

so hon kann gerast tað amboð, hon er ætlað. Og tað er hon nú, ívást Jens Pauli ikki í. Hann sigur, at so nógvar broytingar henda í vinnuni, at ætlanin er at geva eina tilfika bók út síðst á hvørjum ári. Hann heldur, at framhaldandi útgávur fáa enn betri undirtøku, tí nú koma fólk at kenna bókina og vita hvat hon kann brúkast til. Gulu síðurnar eru tað ikki bert ætlaðar føroyingum. Eisini útlendingar kunnu fáa nýttu av bókini, tí yvirliit er bæði á donskum og enskum.

Í bókini eru kortini ikki bert gular síður. Nakrar eru eisni hvitar. Hetta eru tær

við ymskum upplýsingum. Millum annað alfabetiskt yvirliit yvir øll, sum eru við, telefonhjálpi til tey, sum skulu ringja av landinum, yvirliit yvir fremmant gjaldoyra, postnummar, samanberingar millum Celsius og Fahrenheit og kilometrar og mil.

Jens Pauli Rasmussen sigur, at ein serlig ábyrgd liggur á hesi bók, tí hon skal liggja við hvørja telefon í Føroyum. Tað er trygðin. Aftastu síðurnar eru gjørdar í samráð við Reyða Kross í Føroyum við stuttum og greiðum upplýsingum um fyrstuhjálpi og somuleiðis

um hvussu bráfringishjálpi fæst. Upplýsingar um bráfringis hjálpi eru eisini á fremmandum máli. Gulu síðurnar verða figgjaðar av teimum, sum lýsa í bókini.

tór.-

Jens Pauli Rasmussen er væl nøgdur við undirtøkuna og sigur seg ikki ívást í, at undirtøkan verður enn betri sum frá líður.

Mynd: Kálmur

Hvør selur tannbustir á Kýpros?

– tað kanst tú skjótt fáa at vita frá Kunningartænastuni í Havn

Um stutta tíð kunnu upplýsingarnar í nýggju bókini við teimum gulu síðunum fáa á diskli. Og hesin kann fáast fyri einar 50 krónur.

Jens Pauli Rasmussen frá Kunningartænastuni sigur, at teir royna at selja sínar tænarastur so biltigt sum gjørligt, tí einki endamál er í til-taknum við bókini og tænarastu við diskli, um ikki øll, sum hava hug, sleppa fram at hesum upplýsingum. Hesa tænarastu kann Kunningartænastan bjóða fólk einaferð í hesum mánaðinum.

Upplýsingar úr øðrum londum

Men Kunningartænastan arbeiðir eisini við aðrari ætlan. Tað verður gjørt saman við øllum teimum Kunningartænastum í 128 londum, sum samstarva á hesum økinum.

Hendan tænarastan snýr seg um, at ein kann fáa allar hugsandi og kanska eisini óhugsandi upplýsingar úr hesum 128 londum. Hetta kunnu vera hentir upplýsingar um onkur er, sum vil hava samhandil við ávísar fyrirkøi í fremmandum landi.

Føroyar koma nú eisini við í hetta samskipti, soleiðis at eisini útlendingar í teirra heimlandi, kunnu fáa upplýsingar um føroysk virkir og fyrirkøur teir móguliga vilja samstarva við.

Jens Pauli Rasmussen roknar við, at hetta verður ein tænarast, sum mong fara at nýta. Annaðhvørt tey vilja handla við útlendskum vörum í Føroyum ella tey vilja hava fatur á onkrum í stóru verð, tey vilja selja eitthvørt til.

tór.-

Deyvafelag Føroya

Skrivstovan í Deyvahúsinum, Íslandsvegur 10 B, er opin mánadag–fríggjadag frá kl. 9–11. Telefon 17597. Telefax 13609. Skrivitefon, ring 0123 og bló um 16929 ella 10714.

lesarabrev

Et jule- og nytårsbrev fra den ældre generation i Danmark

Hvert år skriver jeg knapt 60 jule- og nytårsbreve til slægt og venner, fjern og nær – i Danmark, Sverige, Tyskland, England, USA, Israel og her på Færøerne.

Heldigvis findes der endnu mennesker, der holder af at kommunikere med andre mennesker igennem de mere personlige breve, for på den måde at vedligeholde en god kontakt, en bedre forståelse og for at bevare et godt venskab.

Når det er mennesker, man har værdsat, i den tid vi på forskellige måder kunne tale sammen og udveksle tanker og meninger, har det været et lyspunkt hvert år, når julen og det nye år nærmer sig, at få et livstegn fra en stor del af dem, vi har kendt og holdt af at være sammen med.

Igenem brevene kunne vi dele glæder og sorger, medgang og modgang, sundhed og sygdom, liv og død.

Efterhånden blev denne årlige brevskrivning en kær tradition, en god indledning til selve julehøjtidene. Spændt ventede vi på brevene fra vore mange pennevenner, som også igenem mange år har vist interesse for, og troligt fulgt med i, hvad vi oplevede her i det færøske samfund på godt og ondt.

Færøernes økonomiske vanskeligheder blev uundgåeligt flettet ind i vore jule- og nytårsbreve, sammen med såvel de glædelige som de mindre opmuntrende nyheder.

Et af de mange breve, som vi i år har modtaget, kom fra én af vore ældre venner fra den gode gamle skole i Danmark. Denne ven er først i 80'erne, men er åndsfrisk som få. Under Danmarks besættelse manifesterede han sig som én af Danmarks stolte og uforfærdede sønner. Denne generation vidste, at ærlighed varer længst. De vidste, at hvis man ikke kalder en skovl for en skovl og en spade for en spade, har man solgt sin sjæl, samvittighed og den gode moral.

Nu da bankskandalerne florerer både i Danmark og her på Færøerne, har jeg fået tilladelse til at offentliggøre en del af brevens indhold, for at gøre opmærksom på, at både de danske og færøske skatteborgere er blevet de uskyldige og udmnyttede ofre for de mange økonomiske skandaler, som længe har plaget Danmark og i løbet af 80'erne også udsugede og ødelagde Færøernes tidligere sunde og gode økonomi.

Herved et kontant jule- og nytårsbrev:

»Allerede i julebrevet 1993 skrev du om de svære eksistensforhold mellem Danmarks og Færøernes økonomi. Desværre er det mig umuligt at trænge ind i dette net af skyld og uskyld, især når en bankverden på begge sider er så dybt involveret sammen med begge regeringer.

Men for at få ryddet op er det nødvendigt, at hver part på sin side er klar til at erkende egne

fejl og mangler. Danskerne må være klar til at vedgå de forfærdeligste økonomiske skandaler – også overfor behandlingen af færingerne, der hvor skyld findes.

Jeg har slet ikke haft tid til at sætte mig ind i danske og færøske økonomiske forhold, men har måttet nøjes med overfladiske oplysninger fra avisernes om de store økonomiske skandaler bankerne imellem og de store selskabsskandaler.

1969 var jeg på Færøerne. Jeg vil aldrig glemme færingerne stolt over deres skønne, dejlige land med den storslåede natur i det store nordatlantiske hav, som de stolt hævdede som deres daglige arbejdsplads med de store fiske-trawlere. Færøerne selv var deres trygge hjem og farverige hjemstavn.

Når skandaler og korruptioner kan finde sted på selv de højest post, hvor ledende mennesker er folkevalgte og altså skulle synes at være folk, som alle kunne stole på, fuldt og fast, så er det nok årsagen til, at ulykkerne har trukket så langt ud, at det nu er vanskeligt at rede fra hinanden.

Der findes i alle folkeslag, i alle lande de såkaldte »nyttige idioter«, både i Japan – Italien – Tyskland – England – USA – Danmark og på Færøerne. Vi er altså ikke kloge nok til at undgå at vælge de forkerte, og vi er ikke ansvarlige nok til at slå i bordet og sige stop i tide, – vore valgte revisorer i banker

og selskaber – er ikke ansvarlige i tide, ellers ville sådanne overskridelser ikke kunne ske.

Jeg ser her Nationalbankdirektør, formand for Finansieringsfonden af 1992 Richard Mikkelsen, artikel fra Jyllandsposten d. 12/12-94. Han må jo sikkert kende til problemerne.

Jeg er dybt chokeret og kan ikke begribe, hvorfor ansvarlige, velbevandede mennesker kan handle sådan. Der skal en anderledes fast og retfærdig hånd til at rydde op i disse forhold, som de færreste og danske skatteborgere ikke må finde sig i at skulle blive ved med at betale til.

Disse mørke skyer, som Julen 1994 dækker himlen med, vil vi inderligt ønske, at der må blive ryddet op i, i det nye år, som står for døren.

Herved kan vi konstatere, at regeringen, politikere m.m.fl. også lukker øjne og ører i overfor de almindelige skatteborgere i Danmark.

Kære Richard Mikkelsen. Vær venlig her i bladet at oplyse uskyldige færinger fra »snik-snak- i andegården«, hvor mange banker der er, der ikke mere eksisterer i Danmark og deres navne? Lad os ligeledes få oplysninger om, hvor mange bankdirektører I har givet »det gyldne håndtryk« (ca. 8-9 mill. kr. som »tak« for elendig ledelse af en bank)?

Tórshavn, den 3. januar 1995

Lydia Arge